Woensdag 9 Januari 1946 — DAGBLAD — 63 ste Jaargang No. 4705

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog [illegible] 80, Willemstad. [illegible] Conciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Ook Turkije heeft een Democratische Partij.

Noordamerikanen zijn het soldaat-zijn moe.

Bespiegelingen over Spaanse monarchie

Dit zijn vier van de voornaamste Noordamerikaanse afgevaardigden naar de algemene vergadering van de Organisatie der Verenigde Volken. V.l.n.r.: Senator Tom Connally, Senator Arthur Vandenberg (die blijkbaar als gevolg van een geschil wil uittreden), Edward R. Stettinius Jr. en Mevrouw Eleanor Roosevelt.

NOORDAMERIKAANSE SOLDATEN WILLEN NAAR HUIS.

Kolonel Charles Mahoney, Provoost-Generaal van het Noordamerikaanse legercommando te Yokohama, zeide gisteren een — wat hij beschreef als — „bijna muiterij" onder sommige troepen van het achtste leger te hebben opgebroken. De manschappen begroetten den Secretaris van Oorlog Robert Patterson met kreten van „Wij willen naar huis". Hij zeide de mannen ernstig te hebben berispt in een korte toespraak doch ontkende groffe woorden te hebben gebruikt zoals in het blaadje „Dischargee" dat onder de soldaten circuleert werd beweerd (Yokohoma, (AP) 9.1).

Op Luzon hielden 4000 Noordamerikaanse soldaten een massabetoging waarbij zij besloten om gelden in te zamelen teneinde een Noordamerikaans advertentieblad te stichten om de verwijdering van den Secretaris van Oorlog Robert Patterson te eisen en het publiek te vragen druk te oefenen op het Congres teneinde de demobilisatie te verhaasten. Men zamelde ook geld in om telegrammen te zenden aan Truman en andere autoriteiten (Manilla, (AP) 8.1).

Ongeveer 500 Noordamerikaanse soldaten marcheerden in een spontane sympathie-betuiging met hun kameraden in het gebied van de Stille Oceaan over de Champs Elysees te Parijs naar de Noordamerikaanse Ambassade onder geroep van „Wij willen naar huis" (Parijs, (AP) 8.1).

BYRNES IN LONDEN.

Byrnes en echtgenote zijn op het vliegveld Bovington aangekomen met negen anderen om de algemene vergadering van de Organisatie der Verenigde Volken bij te wonen. De Sovjet-afgevaardigden zijn ook aangekomen. Attlee leidde een cabinetsvergadering, blijkbaar om de redevoeringen van hem en Bevin tot de vergadering te bespreken (Londen, (AP) 8.1).

TRUMAN INTERVENIEERT

De Londense „Star" zeide, dat Truman persoonlijk per transatlantische telefoon een poging gedaan heeft om op het laatste ogenblik een splitsing in de Noordamerikaanse afvaardiging naar de algemene vergadering van de Verenigde Volken te voorkomen. Truman zou speciaal een beroep hebben gedaan op Vandenberg teneinde niet af te treden alvorens Truman met Byrnes gesproken heeft (Londen, (AP) 8.1).

OVEREENKOMST.

Byrnes en Vandenberg kwamen tot een overeenkomst over de wijze waarop de geheimen van de atoombom moeten worden bewaard zodat er wederom een harmonische spheer heerst in de Noordamerikaanse afvaardiging naar Londen. De eerste bijeenkomst van de Algemene Vergadering vindt morgen plaats op de 26e jaardag van de vestiging van de Volkenbond te Versailles. (Londen, (AP) 9.1).

PERSCONFERENTIE VAN TRUMAN.

Truman heeft zijn volledige tevredenheid uitgesproken over de regeling voor de commissie van de atomaire energie en andere zaken waarover op de conferentie te Moskou beslist werd. De President heeft ook verklaard op zijn persconferentie, dat de overeenkomsten waarin voorzien wordt in de erkenning der Roemeense, Poolse en Bulgaarse regeringen voorwaardelijk waren en hij er het laatste woord over zal hebben. Zij zullen niet erkend worden zonder dat de garanties van vrije en eerlijke verkiezingen bestaan. Tot de verslaggevers zeide Truman geen inlichtingen te hebben welke erop wijzen dat de Russen de atoombom hebben ontwikkeld. Hij zeide, dat het geheim van de atoombom veilig is en niet in gevaar werd gebracht door de conferentie van Moskou. Truman betuigde zijn instemming met de voorgestelde bestuursraad van vier mogendheden voor Japan.

De President maakte nog bekend, dat hij den Noordamerikaansen Ambassadeur in Moskou, W. Averell Harriman, heeft kunnen overhalen nog enige tijd aan te blijven. Harriman wilde zijn ontslag nemen sedert de overgave van Duitsland doch stemde toe om voorlopig op zijn post te blijven.

Toen aan Truman gevraagd werd omtrent de mogelijkheid van veranderingen in Rome zeide hij dat de toestand aldaar is zoals altijd (Washington, (AP) 8.1).

NIEUWE PARTIJ IN TURKIJE.

De radio van Ankara maakte bekend, dat het één-partijsysteem in Turkije geëindigd is met de vorming van een nieuwe „Democratische Partij" onder leiding van Jelal Bayar — Premier in 1938. De bekendmaking zeide, dat de nieuwe partij „alle nodige toestemmingen heeft gehad van den Minister van Binnenlandse Zaken". Bayar zeide, dat zijn partij de grondwet had goedgekeurd en een buitenlandse politiek zou voorstaan, gebaseerd op „gemeenschappelijke veiligheid" politieke en eonomische samenwerking en goede nabuurbetrekkingen met alle buurlanden van Turkije (Londen, (AP) 8.1).

STALIN ONTVANGT BULGAARSE MINISTERS.

Stalin heeft den Bulgaarsen Premier Kimon Georgiev en twee andere Bulgaarse cabinetsministers ontvangen. De ministers kwamen vermoedelijk naar Moskou om de reorganisatie van hun regering te bespreken onder de voorwaarden waarover tot overeenstemming werd gekomen op de conferentie der Ministers van Buitenlandse Zaken (Moskou, (AP) 8.1).

TASS ONTKENT.

Tass ontkende de — wat het noemde — geruchten die afgedrukt werden in het Franse blad „Paris Matin" volgens welke er „bloedige botsingen" zouden hebben plaats gevonden tussen Russische en Turkse grenswachten, hetzij aan de Turks-Bulgaarse demarcatielijn of aan de Sovjet-Caucasische grens (Moskou, (AP) 8.1).

DE SPAANSE SITUATIE.

door

Carl Soresi.

Noordamerikaanse diplomatieke kringen overwegen de berichten volgens welke Don Juan onderhandelingen zou voeren om het koningsschap in Spanje te aanvaarden. Sommigen geloven dat bij een grotere Geallieerde druk Franco bereid zal zijn de regering aan Don Juan over te dragen.

Zulke gebeurtenissen als de Engels-Noordamerikaanse aanvaarding van het Franse voorstel om een conferentie te houden teneinde meningen te wisselen over wat men zal doen ten aanzien van het Franco-regime, de aanstaande bijeenkomst van de Organisatie der Verenigde Volken, het vertrek der republikeinse leiders naar Frankrijk waar zich reeds 150.000 republikeinen bevinden hebben groter belangrijkheid gegeven aan eventuele onderhandelingen tussen Franco en Don Juan.

De „Evening Standard" zeide gisteren: „De aanstaande opening van de Organisatie der Verenigde Volken en de diplomatieke besprekingen tussen de Verenigde Staten, Groot Brittannië en Frankrijk over de Spaanse quaestie zullen vermoedelijk het verlangen der Spaanse conservatieven en gematigden versterken om een oplossing te vinden in het politieke probleem waardoor ten minste Groot Britannië en de Verenigde Staten zouden worden bevredigd en daardoor de practische boycott op Franco's regime zou worden opgeheven". Sommige autoriteiten zien geen kans dat de grote mogendheden haar instemming zullen betuigen met een nieuwe regering in Spanje indien Franco die bewerkstelligt.

Rusland, Franco's onverzoenlijke vijand, heeft openlijk zijn omverwerping door een drastische interventie voorgesteld, zelfs indien daardoor een burgeroorlog zou worden ontketend. Dat is echter het laatste wat Groot Brittannië en de Verenigde Staten wensen. Men zegt dat de Britten een betrekkelijk conservatief regime zouden wensen dat op vreedzame wijze tot stand gebracht wordt; zij zijn niet tegen een constitutionele monarchie. De Verenigde Staten zouden zich eventueel daarbij kunnen neerleggen Men acht het echter onwaarschijnlijk dat de Russen een Spaanse monarchie zullen goedkeuren (Washington, (AP) 9.1).

VON BELOW GEVAT?

Een Reuter-bericht uit Bad Godesberg (Duitsland) zeide dat officieren van de Britse Veiligheidsdienst, Generaal Nicholaus von Below — waarschijnlijk de enige overlevende getuige van Hitlers wilsbeschikking — hebben gearresteerd (Londen, (AP) 8.1).

MORGAN WIL NIET AFTREDEN.

Het hoofdkwartier van de Herstel-Organisatie maakte bekend, dat Luitenant Generaal Frederick Morgan, hoofd van de organisatie in Duitsland, geweigerd heeft om als zodanig af te treden. Een woordvoerder zeide, dat de Generaal op het verzoek om af te treden heeft geantwoord, dat hij dat niet zal doen en op verdere inlichtingen wacht alvorens Frankfurt te verlaten (Londen, (AP) 8.1).

CHURCHILL GEDECOREERD.

Churchill werd in het Buckingham Paleis begiftigd met de „Order of Merit". Met zijn echtgenote vertrekt hij Woensdag aan boord van de „Queen Elizabeth" naar de Verenigde Staten voor een bezoek (Londen, (AP) 8.1).

Hermann Goering (links) en Rudolf Hess (midden) houden een praatje tijdens een pauze in de rechtszaal van Neurenberg, terwijl Joachim von Ribbentrop voor zich uit zit te staren.

het nieuws van vandaag

Turkije, een van de landen die thans onder druk staan van Sovjet-Rusland, heeft den communisten het gras voor de voeten weggemaaid. Onder leiding van oud-Premier Jelal Mahmet Bayar is er een „Democratische Partij" tot stand gekomen met goedvinden van de regering. De mogelijkheid dat er iets soortgelijks als in Azerbajan zou geschieden is dus ten zeerste verkleind. Tot nu toe had Turkije slechts één partij, zodat men steeds rekening moest houden met een onaangename oppositie.

Men moest verwachten dat de Sovjet-Unie, gelijk elders het geval is geweest, een tegenpartij zou aanwakkeren en die beheersen. Vandaar dat de regering van Turkije — waar de democratie nog niet tot volle wasdom is gekomen gelijk ook in ons hoofdartikel blijkt — de vorming van deze „Democratische Partij" toestond.

Een ander land dat onder druk staat — en niet alleen van Sovjet-Rusland — is Spanje. Men zoekt er de verwijdering van Franco en Rusland wil hem desnoods met geweld afzetten doch daar zijn Groot Britannië en de Verenigde Staten officieel niet voor te vinden. Wel wil men hem op politiek en eventueel ook op economisch terrein steken toebrengen.

De mogelijkheid bestaat daarom dat Franco plaats zal maken voor een koningschap liever dan het regime in handen te geven van de republikeinen die zelf niet zo eensgezind zijn. Het feit, dat de troonpretendent Don Juan een bezoek aan Portugal wil brengen heeft de bespiegeling nog doen toenemen. Een monarchie zou aanvaardbaar zijn voor Groot Britannië en waarschijnlijk ook voor de Verenigde Staten, doch niet voor Rusland. Dat ligt den communisten niet.

In China schijnt nog geen uiteindelijke overeenkomst te zijn bereikt om het vuren te staken. De bijeenkomst van heden leverde niets op. De Noordamerikanen zullen evenwel niet nalaten pogingen te doen om een einde te maken aan het Chinese geschil, vooral daar de manschappen in overzeese garnizoenen zo spoedig mogelijk naar huis willen en dit verlangen niet onder stoelen of banken steken. Men is het soldaat-zijn moe.

Problemen in het Nabije Oosten.

Turks-Russische verhoudingen.

Veel aandacht is door de pers besteed aan het vraagstuk der Turks-Russische verhoudingen, dat in Maart van 1945 weer actueel werd, toen Rusland ter gelegenheid van het verstrijken van het Turks-Russisch vriendschaps- en neutraliteitspact bepaalde wijzigingen aan zijn Zuiderbuur in overwegingen gaf. De laatste tijd werd het vraagstuk nog verscherpt door een actie der Russische bladen om zekere Turkse gebieden die vroeger tot Rusland behoorden te naasten. Ook het Engelse weekblad „The Economist" heeft enkele kolommen aan dit probleem gewijd.

Na er de aandacht op te hebben gevestigd, dat in de Russische diplomatieke geschiedenis een Russisch-Pools geschil steeds door een Russisch- Turks conflict werd gevolgd en Moskou ook ditmaal de traditionele lijn heeft gehandhaafd, schrijft de „Economist", dat de Russische eisen ten opzichte van de Turkse grensgebieden, Kars en Ardahan, niet door strategische overwegingen kunnen zijn ingegeven. De bergen van Georgië en Armenië met daarachter de Kaukasus vormen zo'n geweldige defensieve keten, dat de strategische betekenis van de vesting Kars van minder belang is. Van Batoem uit kan Rusland op ieder gewenst tijdstip deze gebieden beheersen.

De schrijver helt over tot de mening, dat veeleer historische overwegingen hebben geleid tot het Russische verlangen de Armeense grens aan een herziening te onderwerpen. Gedurende de gehele 19de eeuw en ook in de eerste wereldoorlog was Kars een zeer begeerde buit. De Tsaren achtten het hun roeping de Christelijke Armeniërs tegen het Turkse Rijk in bescherming te nemen. Deze herinneringen zijn tot nieuw leven geroepen. Op een gehouden Congres van niet in Rusland woonachtige Armeniërs, dat te Erivan plaats vond en dat door Armeniërs uit Amerika, de Balkan en het nabije Oosten werd bijgewoond, werd veel gesproken over de rol van de Sovjet-Unie als beschermster van de Armeniërs en hun kerk. De afstand van Kars en Ardahan aan Rusland zou door de Armeniërs zeer zeker als een daad van rechtvaardigheid worden beschouwd, ook al zijn deze gebieden volkomen verturkst. Het is daarom niet uitgesloten, dat Moskou de vilayets Kars en Ardaban heeft opgeëist om de Armeniërs in Syrië, de Libanon en Perzië voor zich te winnen, meent de „Economist."

Een andere Russische eis aan Turkije, die overigens in zeer vage termen was vervat, had betrekking op een wijziging der Turkse Balkangrenzen. De „Economist" merkt in dit verband op, dat de Turken zelf niet goed weten, wat voor een soort wijziging de Russen op het oog hebben. Moeten de Turken een gedeelte van Oost-Thracië aan Bulgarije afstaan of wordt van hen slechts verwacht, dat zij toestemmen in een regeling, waarbij den Bulgaren toegang wordt verleend tot de Aegeïsche Zee? Wat hiervan ook zij, een mogelijke wijziging der territoriale verhoudingen aan de Turkse poort naar Europa heeft in Ankara enige opschudding veroorzaakt.

De Turkse binnenlandse politiek.

De aldus ontstane minder behaaglijke stemming werd zeker niet gunstig beinvloed door de scherpe Russische persaanvallen op de Turkse binnenlands-politieke verhoudingen. De Russen zijn nog niet vergeten, dat de Turkse Regering geruime tijd de activiteit heeft toegelaten van de Pan-Toeranische beweging, die droomde van de stichting van een Pan-Turks Rijk, waarvan de grenzen ver in Sovjet-Azië zouden liggen. De activiteit van deze beweging werd eerst door Ankara verboden, toen de Duitsers uit de Krim werden verdreven en hun laatste steunpunt aan de Zwarte Zee verloren.

De „Times" bericht nog dat waarschijnlijk de Russen hebben verzocht, alle personen uit de Turkse staatsdienst te ontslaan die vijandig gezind zijn aan Rusland.

„Dat is kennelijk een zeer delicate zaak. Turkije kan nu eenmaal geen bevelen van een vreemde mogendheid aanvaarden aangaande de samenstelling van zijn staatsbestuur. Maar zekere hervormingen die reeds ondernomen zijn of worden bestudeerd wijzen er op dat de Turkse regering geen voedsel wil geven aan de beschuldigingen, dat bestuur en politiek der Turkse regering semi-fascistische tendenzen zouden vertonen zoals onlangs de Russische pers heeft beweerd."

Over de binnenlandse politiek van Turkije bevat de „Spectator" een artikel waaruit blijkt, dat de democratisering van de Turkse staat sedert de uitroeping van de Republiek in 1923 slechts langzaam gevorderd is.

„Heden ten dage, 22 jaar later, is er nog slechts één partij, geen georganiseerde oppositie in de Grote Nationale Vergadering en geen vrijheid van pers." [Volgens een bericht van gisteren is thans een tweede partij — de Democratische Partij — opgericht.]

Gedurende de oorlog was aan een autocratisch bestuur niet te ontkomen. Nu echter heeft men weder een stap gedaan op de weg naar groter vrijheid, daar de bladen de debatten opnemen die in de Nationale Vergadering gevoerd zijn en journalisten critiek gaan uitoefenen. De „Tan schreef o.a.: „Onze grondwet garandeert alle democratische rechten, maar onze organieke wetten hebben alles gedaan om deze rechten tot nul te reduceren. Deze wetten zijn in strijd met de grondwet."

Sommige clausules zijn letterlijk overgenomen uit de perswet van den sultan van 1867. Het is waar dat 80% der Turken analfabeet is, doch dit mag — omdat het volk er weinig belang in stelt — geen voorwendsel zijn voor perscensuur, aldus dit orgaan.

Ook in de Nationale Vergadering is door 24 afgevaardigden critiek uitgeoefend op alle ministers. Toen de vertrouwensquaestie werd gesteld stemden 7 afgevaardigden tegen de regering en 359 voor.

De Palestijnse quaestie.

De politieke pacificatie van het Nabije Oosten veronderstelt ook de regeling van het Palestijnse probleem, dat reeds jaren een voortdurende bron van onrust en spanningen is geweest.

De diplomatieke correspondent van de „Manchester Guardian"

brengt deze opvatting tot uitdrukking en schrijft: „De aandacht is opnieuw gevestigd op Palestina, waar de spanning tussen Joden en Arabieren voortdurend toeneemt. Zelfs generaal Smuts en president Truman zijn zich met dit vraagstuk gaan bezighouden, nadat Engeland afwijzend had beschikt op een verzoek van de Joodse Raad een onmiddellijke beslissing te nemen ten gunste van de stichting van een onafhankelijke Joodse Staat. Het Britse antwoord was, dat een dergelijke beslissing op dit ogenblik niet genomen kon worden, doch moet worden uitgesteld tot de uiteindelijke vredesconferentie."

De „Manchester Guardian"-correspondent schildert de teleurstelling, die dit antwoord bij alle Joden heeft veroorzaakt. De ramp, die het Europese Jodendom heeft getroffen, heeft de opvatting van vele Joden ten opzichte van Palestina gewijzigd. Zij wensen, dat ten minste hun kinderen een veilige toekomst tegemoet zullen gaan, en deze toekomst kan alleen verzekerd worden in een onafhankelijke Joodse Staat. Hetzelfde geluid, alhoewel in andere bewoordingen gesteld, kan men beluisteren in een artikel van den „Times"-correspondent in Jerusalem. Hij schrijft van de hoop en de verwachtingen der Palestijnse Joden, doch tevens van de gevaren, die in een Joodse Staat voor de orde en rust in Palestina opgesloten kunnen liggen. Men leeft in Palestina op een vulkaan, die ieder ogenblik tot uitbarsting kan komen. Dat het Palestijnse leven voortgang vindt, is alleen toe te schrijven aan de uitbreiding en versterking der politiemacht, aan de hopeloze verdeeldheid der Arabieren en aan het in brede kringen postgevatte inzicht geschillen langs terroristische weg te regelen.

„Palestina is voor de Joden hun laatste hoop", schrijft de diplomatieke correspondent van de „Manchester Guardian."

Op het ogenblik is iedere immigratie echter practisch geëindigd om de eenvoudige reden dat er geen immigratie-certificaten beschikbaar zijn. Certificaten verlenen zou in strijd zijn met de politiek van het Witboek, terwijl certificaten weigeren gelijk staat met de vernietiging van de laatste hoop van een gekweld volk. De Joodse leiders geloven, dat grote moeilijkheden zullen ontstaan, indien Londen zijn houding niet wijzigt. De Arabieren nemen echter het standpunt in, dat iedere Joodse immigratie moet worden stopgezet en dat de Joden een minderheid in Palstina moeten blijven.

Tussen deze twee tegenovergestelde opvattingen moet gerechtigheid geschieden en de correspondent acht het de taak van Engeland een beslissend oordeel over deze quaestie uit te spreken en ten uitvoer te leggen. „Dat dit moet geschieden in een tijd van grote moeilijkheden"', zo eindigt hij zijn beschouwing, „mag Engeland er niet van weerhouden een nobele taak tot een goed einde te brengen."

ONS KONINKRIJK

De Industrialisatie van Nederland.

Hier volgt een rede van den Minister van Handel en Nijverheid, Hendrik Vos, over de uitbreiding van de industrie in Nederland.

Door het wegvallen van Duitsland als economische factor heeft de Nederlandse landbouw, die veel exporteerde naar Duitsland, een groot verlies geleden. Duitsland is door het verminderen van zijn groot-industrie meer op landbouw aangewezen, al zal Nederland op verzoek van Groot Brittannië en Amerika ook in de toekomst nog granaten naar het Ruhrgebied sturen in uitwisseling tegen producten uit het Ruhrgebied. Maar deze kleine invoer verandert weinig aan het feit, dat Nederland onvoldoende ijzer, staal en andere metalen uit het Ruhrgebied zal kunnen importeren. Er dringt zich slechts één oplossing op, nl. ertsen importeren en de hoogovencapaciteiten uitbreiden.

Verschillende industriële installaties zullen bij wijze van schadevergoeding door Duitsland aan Nederland geleverd worden. Van de andere kant zal veel gestolen materiaal teruggevoerd worden naar Nederland. De Duitsers hadden zich meester gemaakt van machines uit metaalfabrieken, de chemische en electro-technische industrie en ook uit de rubberfabrieken. Een gedeelte hiervan is reeds teruggevonden. Met dit alles blijft er niettemin een groot gebrek bestaan aan machines en dit belemmert de industriële ontwikkeling van Nederland. Tot nu toe heeft men alleen opzoekingen gedaan naar geplunderde machines, teneinde die aan Nederland terug te geven. Het lag echter in de bedoeling van de Nederlandse regering voor iedere gestolen machine een gelijkwaardige terug te vragen, dus zonder verder opzoekingen te doen naar juist die gestolen machine. Deze eis is tot nu toe nog niet ingewilligd.

Een typisch vraagstuk is dat van de patenten. 50% Van de in Nederland gebruikte patenten was van Duitse herkomst; er waren practisch bijna geen andere patenten op de Nederlandse markt gebracht.

Men kan deze patenten nu ofwel afstaan aan de Nederlandse industrie, ofwel in handen van de staat houden. Waarschijnlijk zullen beide wegen gevolgd worden. De daarvoor in aanmerking komende industriële groepen zullen de beschikking krijgen over die patenten, waarmede hun bedrijven gemoeid zijn, andere patenten — als mijnpatenten — zullen door staatsinstellingen (in dit geval de staatsmijnen) worden èèègeëxploiteerd. Tenslotte is er ook nog de mogelijkheid om patenten te verkopen aan de Nederlandse industrie. Hierdoor zou zeer veel geld in de Nederlandse schatkist vloeien, maar van nog groter belang is het feit dat de patenten hun waarde zouden opbrengen in industriële en technische processen.

In een conferentie van Belgische, Franse en Nederlandse deskundigen werd er op gewezen dat het voor deze drie landen als groep van belang zou zijn de patenten in hun geheel te bezitten en de lijst ervan in drie te verdelen, waarbij elk land de meest voor de hand liggende zou toegewezen krijgen. De geallieerden hebben besloten dertig Duitse oorlogsfabrieken te ontmantelen. Onmiddellijk heeft men zich de vraag gesteld welke van die bedrijven belangrijk zouden kunnen zijn voor Nederland en ook welke het beste naar Nederland zijn over te brengen.

Het is vanzelfsprekend dat de fijne-instrumentenfabrieken de grootste belangstelling hebben. Van deze lijst van dertig fabrieken heeft Nederland er vijf aangeduid, maar ook bleek dat 25 van de 30 fabrieken Nederland van pas zouden komen en ook dat er voldoende werkkrachten voor deze fabrieken zijn. Door het ontmantelen van de Duitse industrie wordt dit land naar de landbouw gedreven. Dit betekent vermindering van de Nederlandse uitvoer en waarschijnlijk ook een depressie van Nederlandse landbouwproducten op de wereldmarkt. Nederland zal ook rekening moeten houden met de economische heropbouw van Duitsland. Rotterdam zal zeker een groot gedeelte van de voor Duitsland noodzakelijke invoer behandelen. Het verminderen van de Ruhr-industrie met 60% betekent andererzijds een vermindering van de doorvoer van Rotterdam en het vraagstuk stelt zich of Rotterdam zich nu meer op industrie zal moeten toeleggen of verder handel en doorvoer moet trachten te ontwikkelen. Aan het Ruhr- en Rotterdam vraagstuk is ook het vraagstuk vastgeknoopt of Nederland nu zelf een achterland moet ontwikkelen door verregaande industrialisatie. Uitbreiding van in- en uitvoer dienen gelijke tred te houden. Niet lang geleden heeft een commissie van Nederlandse deskundigen Engeland bezocht met het oog op het aankopen van electrotechnische toestellen maar de commissie stelde vast dat het Britse materiaal niet aan de vereisten beantwoord.

De geallieerden hebben Nederland reeds verzocht groenten te leveren aan het Ruhrgebied in uitwisseling tegen goederen, die Nederland dringend nodig heeft. De Nederlandse invoer bestond voor 25% uit metaal maar deze metalen moeten nu door ertsen worden vervangen. In verband hiermede moeten de Nederlandse hoogovenbedrijven worden uitgebreid. De geschoolde arbeiders zullen zich vooral moeten gaan toeleggen op het voortbrengen van fijne instrumenten.

Vóór de oorlog voerde Nederland voor meer dan 50 millioen aan gereedschappen en instrumenten in uit Duitsland. Ook zijn er nog grote mogelijkheden voor de toerusting van de textielfabrieken, het vervaardigen van optische instrumenten, zuivelmachines en verf- en chemische fabrieken. Nederland voerde voor ongeveer 10 millioen aan papier en textielwaren in. Het zal ook nodig zijn nieuwe handelswegen te openen en de aandacht moet na het wegvallen van Duitsland in de eerste plaats worden gericht op Tsjecho-Slowakije en Zwitserland, waarvan een gedeelte van de uitvoer over de haven van Rotterdam wordt gevoerd; ook de handelsbetrekkingen met Zweden zullen worden versterkt. De grote economische veranderingen hebben ook een koerswijziging tengevolge gehad ten opzichte van Engeland en Amerika Economische deskundigen zijn van mening dat er grote mogelijkheden zijn in de Zuidamerikaanse landen en ook in Afrika. Ook wordt uitvoer naar Rusland overwogen.

VAN MOOK IN LONDEN.

Dr. H. J. van Mook is voor een bezoek van twee dagen, Dinsdag op het vliegveld Hendon in Londen aangekomen (Aneta).

GERBRANDY DOET MEE.

Prof. P. S. Gerbrandy is toegevoegd aan de Nederlandse delegatie bij de Algemene Assemblee van de Verenigde Landen, die Donderdag wordt geopend (Aneta).

IN LONDEN.

Minister E. N. van Kleffens is vergezeld door Minister J. H. van Royen te Londen aangekomen.

PLANNEN GEWIJZIGD.

De plannen om 1200 mariniers van de „Noordam" in Singapore te ontschepen en hen per trein verder het land in te zenden, zijn plotseling gewijzigd en op het ogenblik is het niet zeker, wanneer zij zullen ontschepen. De kapitein van de „Noordam" verklaarde dat het schip niet langer deel uitmaakt van het Rapwi-repatriërings-schema (Aneta).

ACTIE IN SEMARANG.

De Britten zeiden, dat Gurkha's gesteund door tanks de opstandige gebieden in Semarang hebben gezuiverd. Nog andere verrichtingen werden uitgevoerd tegen de Indonesische stellingen van waaruit geschoten werd. Zes Indonesiërs en een Eurasiërs werden gearresteerd bij een zoekpartij in de inlandse wijken van Bandoeng; men gelooft dat de Indonesiërs zich in de Zuidelijke sector hebben samengetrokken.

Drie Brits Indische compagnieën zijn bezig met een klopjacht op de terroristische leiders in de gebieden van Buitenzorg en Bunjawin. (Batavia, (AP) 9.1).

EIND VAN DE FEESTJES.

Te Bandoeng zijn 500 en te Buitenzorg 600 Japanners ontwapend teneinde naar Galang te worden overgebracht. Alle Japanners, die zich nu op Java bevinden zullen naar Galang worden gevoerd. Het zijn ongeveer 77.000 man. De Japanners, die zich op Sumatra bevinden zullen op de Riouw-eilanden worden samengebracht. Het zal voor de Japanners een hele verandering betekenen, daar zij op Java dagelijks feestjes organiseren en eieren en groenten kopen van de Indonesiërs. (Aneta)

NOG GEEN UITLEG.

Een Britse woordvoerder maakte Maandag bekend, dat de Nederlandse mariniers naar Malakka worden gevoerd, uitgezonderd het bataljon dat op Nieuwjaarsdag te Batavia aan land ging. Dit bataljon moet wachtdiensten verrichten; er zijn nog andere schepen met mariniers aan boord, maar men vermoedt dat zij niet naar Java worden gebracht.

Een zegsman van de Nederlandse Marine verklaarde dat het zeker niet in de bedoeling lag van de Nederlandse marine om mariniers te Batavia aan wal te zetten. Zij waren voor een andere Nederlands Indische haven bestemd. De mariniers kregen een zo goed mogelijke opleiding in de Verenigde Staten, maar deze was zeker niet bedoeld om de mariniers te leren wachtlopen.

Nog steeds heeft men geen verklaring verstrekt waarom de mariniers in Batavia aan wal gingen. De mogelijkheid bestaat dat zij in Batavia tijdelijk de taak moeten volbrengen van de Nederlandse militairen, die nog steeds niet zijn aangekomen. Deze Nederlandse zegsman verklaarde, dat de mariniers, die nog op zee zijn niet in Nederlands Indische havens zullen ontschepen. (Aneta)

HELFRICH TOT ZIJN MANNEN.

Luitenant Admiraal C.E.L. Helfrich heeft in een dagorder aan zijn manschappen gevraagd zich van agressieve daden, De dagorde orde zou kunnen verstoren. Er zijn rapporten binnengekomen over agressieve daden. De dagorder zegt: „Ik weet maar al te goed, hoe gij U moet gevoelen nu gij tot inactiviteit gedoemd zijt en lijdelijk moet toezien, dat dingen gebeuren, die in strijd zijn met Uw gevoelens van recht en eer."

JONGEREN KRIJGEN DE LEIDING.

In welingelichte Nederlandse kringen verklaarde men Maandag dat het ontslag van Generaal van Oyen en van zijn Chef-Staf gevolgd zal worden door de vervanging van verdere hoge officieren, als onderdeel van de modernisering van het leger, waardoor jongeren de leiding zullen nemen. Er zijn slechts weinig militairen in Nederlands Indië en naar verhouding zijn er te veel hogere officieren. Er is druk geoefend om het Nederlands Indische leger te reorganiseren.

3% VOOR BRITS BEWIND.

De meeste Australiërs zijn voorstanders van een Nederlands bewind in Indië. Dit bleek uit een Gallup-volksraadpleging die in December werd gehouden. Zeven van de tien mannen en vijf van de tien vrouwen die gevraagd werden lezen het Indische nieuws met grote belangstelling. 41% Verklaarde zich vóór herstel van het Nederlands bewind, 29% voor een Indonesisch bewind, 4% voor een gemengd bewind en 3% voor een Brits bewind. (Aneta)

SINAASAPPELEN UIT ROTTERDAM.

De „Titus" kwam Dinsdag te Rotterdam aan met de eerste lading sinaasappelen uit Palestina (Aneta).

NIEUWS VAN OVERAL

TEGEN GOERING EN RIBBENTROP.

De misdadige handelingen van Goering en Ribbentrop werden aan de internationale rechtbank voorgelegd door de Noordamerikaanse en Britse aanklagers, die beweerden dat zij niet alleen plannen maakten voor de oorlog doch de oorlog in feite wensten. De twee zaten onbehaaglijk in de beklaagdenbank te draaien terwijl een massa tot nu toe geheime documenten werd geproduceerd waarin Goering met zijn „valse beminnelijkheid" en Ribbentrop met zijn „honingzoete woorden" ontmaskerd werden. Ribbentrop werd aan de kaak gesteld als de voornaamste geldschieter van Quisling in het plan om Koning Haakon te ontvoeren.

Tevens werd aangetoond, dat Ribbentrop van tevoren door Keitel op de hoogte werd gebracht van de voorgenomen Duitse invasie van Scandinavië zodat hij zijn voorbereidingen op politiek gebied kon treffen (Neurenberg, (AP) 8.1).

RIBBENTROP AAN DE TAND GEVOELD.

Ribbentrop verzekerde Japan een week vóór de aanval op Pearl Harbour dat Duitsland van plan was Groot Britannië's wereldrijk volkomen te vernietigen. Hij voorspelde, dat de Britse landen zouden worden verdeeld tussen Duitsland en Japan. Wat Duitsland vooral verlangde was Europees Rusland, zo verzekerde hij aan den Japansen Ambassadeur Osjima in Berlijn.

In Afrika zou Duitsland tevreden zijn met de vroegere Duitse kolonies.

Italië zou het grootste deel van de Afrikaanse kolonies krijgen. Groot Britannië zou slechts het Verenigde Koninkrijk mogen behouden.

Een en ander werd door den Britsen aanklager op het proces van Neurenberg, Maxwell, Fyffe, onthuld. Ribbentrop vertelde ook aan Mussolini op de bijeenkomst van 19 September 1940, dat Spanje van plan was Gibraltar te veroveren en dat de aanval op de Rots Franco's oorlogsverklaring zou zijn. Ribbentrop verzekerde den Italianen dat Spanje in oorlog zou komen zodra Franco gereed was met zijn voorbereidingen en vooral nadat speciale Duitse wapenen, troepen en vliegtuigen op hun bestemmingen in Spanje zouden zijn aangekomen.

De aanklager maakte bekend, dat Ribbentrop ook gepleit had voor het vermoorden van alle gevangen genomen Geallieerde vliegers die deelnamen aan bombardementen op Duitse steden — een drastischen maatregel dan zelfs het Hoofdcommando wilde aannemen: (Neurenberg, (AP) 9.1).

NOG GEEN ACCOORD IN CHINA.

De vertegenwoordigers van de Chinese regering en de communisten zijn er niet in geslaagd een overeenkomst te bereiken voor een wapenstilstand in de burgeroorlog. Men zal morgen weer bijeenkomen nadat de vergadering van heden, welke geleid werd door Generaal Marshall, op een mislukking uitliep. De hoop is hiermede vervlogen dat een wapenstilstand zou worden bereikt voor de conferentie om te geraken tot een politieke eenheid welke morgen opent. (Tsjoengking, (AP) 9.1).

C.I.O. DREIGT MET ALGEMENE STAKING.

Het Congress of Industrial Organizations dreigde zijn volle gewicht, bestaande uit 600.000 leden in de stad New York, te werpen in het arbeidsconflict bij Western Union. De mogelijkheid van een algemene actie teneinde de stakers bij Western Union te steunen werd tot uiting gebracht door Saul Millis, secretaris van de C.I.O. Raad in groter New York. (New York, AP) 9.1).

EINDE VAN DE DUITSE OORLOGSINDUSTRIE.

Uit Frankfort am Main wordt gemeld, dat het eerste grote Duitse oorlogsbedrijf, dat op het Noordamerikaanse demilitairisatieprogramma voor Duitsland voorkomt, de rookloze kruit fabriek Kaufbühren, door 14 machtige explosies werd opgeblazen. Een-derde van het fabrieks-complex, dat speciaal voor de kruitproductie werd gebruikt, werd vernietigd.

De overgebleven gebouwen zullen daklozen herbergen.

STAKING BIJ WESTERN UNION.

New York, verkeershoofdstad van de wereld, wordt met telegraphische isolatie van de rest van het land bedreigd als gevolg van een staking van 7000 employé's van de Western Union die een hoger loon eisen. Een woordvoerder van de maatschappij zeide, dat door de staking alle behalve de telegrammen waarvan dood of leven afhankelijk is niet zullen worden behandeld (New York, (AP) 8.1).

ELLIS SMITH TREEDT AF.

Ellis Smith, parlementair secretaris van de Britse Handelsraad, is afgetreden. Hij is de eerste minister die de Labourregering verlaat.

Smith zeide in zijn ontslagbrief welke door Attlee werd aanvaard, dat hij deze stap nam als gevolg van „meningsverschillen" met Sir Stafford Cripps, Voorzitter van de Handelsraad. Smith zeide niet welke deze meningsverschillen waren, doch volgens de „Daily Mail" zou zijn ontslagneming veroorzaakt zijn door een „kleine crisis" in de partij omdat Smith van mening was dat Cripps was afgeweken van de socialistische beginselen. De „Daily Herald" zeide echter, dat het aftreden geen ernstige afwijking van de algemene regeringspolitiek betekent. (Londen, (AP) 9.1).

CURAÇAO

OPENINGSKOERSEN.

De Hollandse Bank Unie N.V. verstrekt ons de volgende openingskoersen van de Amsterdamse Beurs:

Obligaties:	
3% Nederland 1937	103
3-3½% „	103
3½% „ 1941/43	104
4% „ 1941	103¼
3% Ned. Oost-Indië	99½
Gemeenten-obligaties	102
3½% Bataafse	102
Pandbrieven	103

Enige bepalingen:

1) voor ingezetenen van Nederland:

aankoop kan uitsluitend ten laste van een geblokkeerde rekening geschieden.

verkoop uitsluitend met vergunning van de Vereniging voor de Effectenhandel ten gunste van een geblokkeerde- of voorschotrekening.

2) voor niet-ingezetenen:

aan- en verkoop kunnen uitsluitend met een deviezenvergunning plaats hebben.

KANTOOR RODE KRUIS.

De Gouvernements Persdienst meldt dat in verband met het maken van 1000 pakketten voor kinderen beneden 14 jaar in Nederland, het kantoor van het Rode Kruis voorlopig alleen geopend zal zijn van 3 — 5 uur des namiddags behalve Zaterdags wanneer het van 8 — 12 uur open zal zijn.

SPORT

HONKBAL-TOURNOOI.

Zondag aanstaande zal op het terrein van de K.S.C. op het Rif een honkbal-tounooi aanvangen om de „Copa Democracia Venezuela", uitgeloofd door Mevrouw Carmen Fuentes de Bonifacio, waaraan zal worden deelgenomen door de verenigingen Venezuela, Quisqueya, Estrellas del Caribe en Lucky Strike.

De Katholieke Sociale Week — V.

Commu:i:tische reactie voor het begin.

Voordat de Tweede Inter-Amer:kaanse Week van Sociale Studiën op 2 Januari 1946 te Habana aanving roerde zich het communistische dagblad Hoy. Cuba en Mexico zijn de twee centra van communistische actie in Middel-Amerika. De communistische actie in Cuba werd ons als niet numeriek sterk, maar wel zeer goed georganiseerd beschreven. In feite hebben de communisten een dagblad, Hoy, in hun bezit. Dit komt dagelijks in een oplage van 20.000 exemplaren uit, zodat het tot de grootste dagbladen van Habana behoort. Zijn krachtigste opponent is het Diario de la Marina, dat 27.000 oplage heeft, en hoewel niet katholiek, ruime gelegenheid biedt voor katholieke aangelegenheden. Een katholiek dagblad in Nederlandse zin heeft Cuba niet; onder een katholiek blad verstaat men een krant met uitsluitend religieuze aangelegenheden. Diario de la Marina geldt algemeen als het beste dagblad van Cuba en hoewel het naar onze smaak te veel „sociales y personales" bevat en drie kolom aan een bal wijdt, is het dat ook zeker.

Naast hun dagblad hebben de communisten tevens een radiostation onder hun toezicht.

Toen de Spaanse afvaardiging, die ook Curaçao bezocht, per stoomschip Magallanes te Habana aankwam, schreef Hoy met een kop over de volle breedte: „Per ss. Magallanes is een Pelgrimsgroep van Falangisten aangekomen". De tweede kop, over twee kolom luidde: „Een Falangistisch gezantschap met een groep geestelijken".

Een dag later verschenen spotprenten van Bisschop Juan Hervás met zijn reisgenoten.

Het blad bleef vijandig. Het congres wordt beschreven als om het catholicisme dienstbaar te maken als „instrument van politieke machinaties". Naar het congres, dat zoals in de vorige brief meldde, in het onder Jezuïeten staande Colegio Belén wordt gehouden, refereert het blad steeds als het „Jezuïetencongres".

De andere bladen geven uitsluitend de feiten weer. Jammer is dat de commentaar van Hoy — dat zich, om aantrekkelijk te zijn, abonneerde op de Associated Press en uitstekend geredigeerd is — aldus onweerlegd bleef. Aan de andere kant kan men veilig aannemen, dat de campagne niet al te zeer geloofd wordt, waarbij kan worden opgemerkt, dat het publiek in het algemeen van het bestaan van het congres niets afweet. Zo vertelde de Spaans-Engelse tolk (een advocaat uit Habana) aan uw correspondent, dat hij twee uren voor hij opgebeld werd om hem als tolk te engageren voor diezelfde dag nog nimmer van het congres had gehoord.

Toch waren er al een goede tachtig mensen aanwezig, waaronder een veertien bisschoppen. De anderen bestonden uit priesters en leken, waarvan de laatsten ongeveer de helft vormden. Op 2 Januari werd deze Tweede Inter-Amerikaanse Week gehouden. De eerste vond plaats in Washington in 1942. Deze werd op veel minder interamerikaanse leest geschoeid. In 1942 waren naast de Verenigde Staten alleen vertegenwoordigers aanwezig van Argentinië, Brazilië, Chili, Colombia, Costa Rica, Ecuador, Mexico, Venezuela en Canada.

Thans zijn behalve Bolivia Peru en Brazilië, alle Amerikaanse republieken en Europese bezittingen, alsmede Canada aanwezig. In de Kathedraal, waar de pauselijke nuntius het Congres opende met een Mis om de bijstand des heiligen Geestes af te smeken waren aanwezig vertegenwoordigers van Argentinië, Canada, Colombia, Costa Rica, Cuba Curaçao, Chili, El Salvador, Ecuador, Guatemala, Haïti, Honduras, Jamaica, Martiniqué, Mexico, Nicaragua, Panama, Paraguay, Puerto Rico, Santo Domingo, Trinidad, Uruguay, Venezuela, de Verenigde Staten. Hiernaast waren nog Waarnemers (observadores) aanwezig van Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië, **Nederland** (Rector Piet Mommersteeg) en Polen.

In het koor van de kerk, welker façade een prachtig stuk barok is, zaten Hunne Hoogwaardige Excellenties Mons. Valentin Zubizarreta, aartsbisschop van Santiago de Cuba; Mons. J. Ignacio Marquez, aartsbisschop van Puebla, Mexico, Mons. Georges Leon Pelletier, bisschop van Québec, Canada; Mons. Enrique Perez Serantes, bisschop van Camaguey, Cuba; Mons. Karl J. Alter, bisschop van Toledo, Verenigde Staten en voorzitter van de Sociale Afdeling van de National Catholic Welfare Conference; Mons. José Hurcios, wijbisschop van Santa Rosa de Copán, Honduras; Mons. Miguel Dario Miranda, bisschop van Tulancingo, Mexico en Mons. Octavio Beras, wijbisschop van Santo Domingo. Tevens waren aanwezig de Gezanten van Frankrijk en Polen en de Zaakgelastigde van Spanje en de wijbisschop van Valencia, Mons. Juan Hervas.

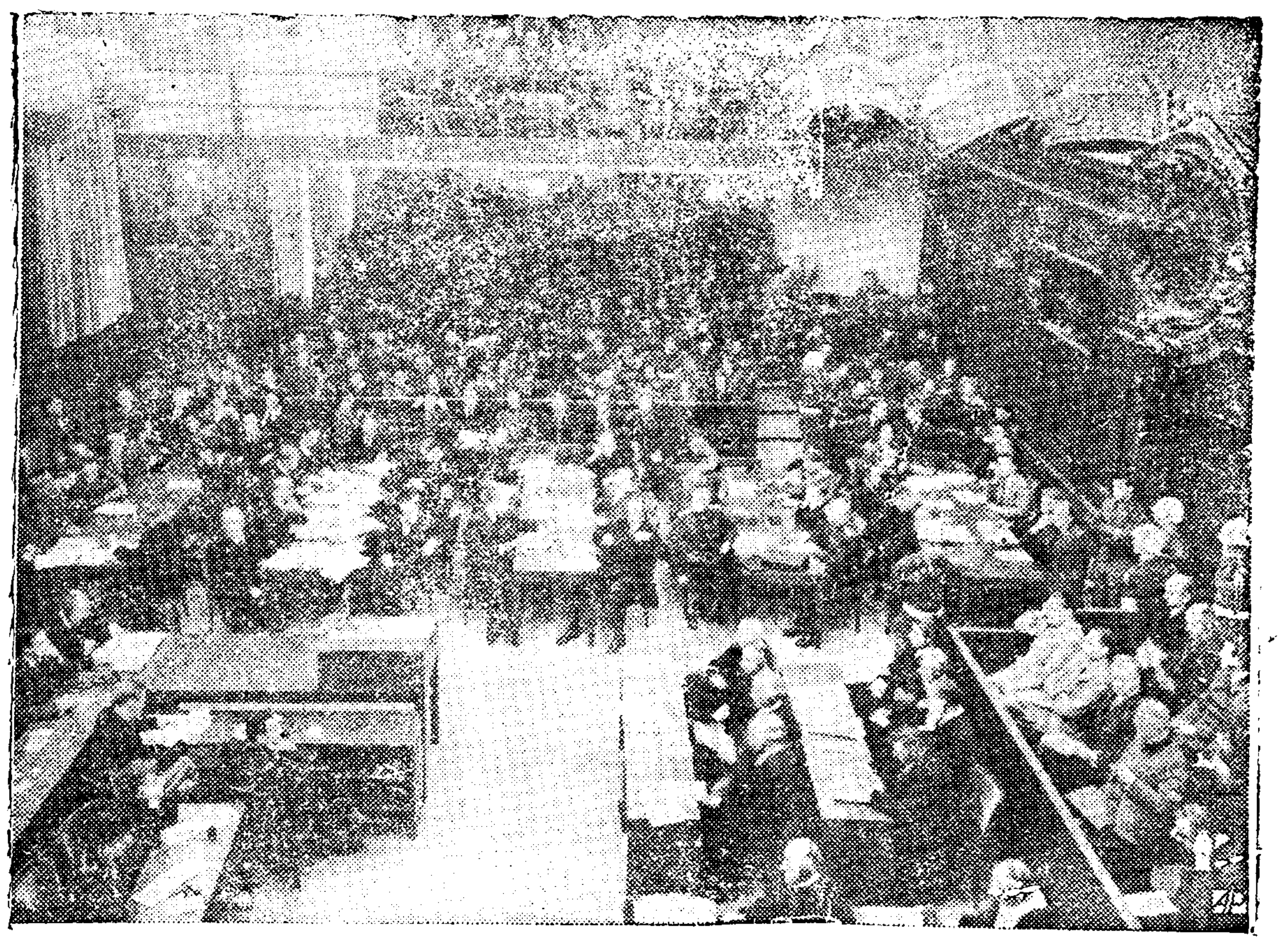
De Cardinaal - aartsbisschop Mons. Emmanuel Arteaga y Betancourt sprak een kort welkomstwoord uit in het Spaans, waarbij Zijne Eminentie zeide, dat de verschillende ethnische, economische en sociale vraagstukken van Amerika zouden worden besproken. De Katholieke Actie is nodig, aldus de spreker, om de grote gebieden van Amerika die nog niet gekerstend zijn, te kerstenen en de andere voor het geloof te behouden. Zijne Eminentie noemt verschillende landen, maar stippelt uit, hoe ver hierboven uit gaat de eenheid des geloofs.

Bisschop Karl J. Alter van Toledo, Ohio, Verenigde Staten, spreekt vervolgens in het Engels een rede uit, waarin hij gelegenheid vindt op te merken, hoe volgens Pius XI een betere sociale en economische orde een positieve waarde betekent voor het geloof.

Dat de wereld thans in zulk een wanorde is, is het gevolg van gebrek aan de goede grondslag om iets op te bouwen. „Ziet, hoe wij hier uit meer dan twintig landen samenkomen en toch allen het eens zijn over de grondslagen van een goede samenleving". De Bisschop noemt twee uitersten. Het communisme, dat alles aan de staat wil geven, en daartegenover het liberalisme, dat door extreem individualisme thans al als afgedaan kan worden beschouwd.

Inmenging van de staat is soms nodig, maar moet niet te ver gaan, zegt de spreker. Monopolies moeten door de Staat beperkt worden, maar de Staat moet zelf geen monopolie worden. In hoeverre dat moet naar plaatselijke omstandigheden worden geregeld. Zo is het ook met de landbouw, die een voorwerp van bespreking der Sociale Week zal vormen. Het boerenbedrijf moet aan den eigenaar een passende vergoeding geven en alle lonen moeten voldoende zijn om te leven, om aan zijn culturele behoeften te voldoen om voor ziekte, oude dag en kinderen te zorgen. Dat moet van hogerhand geregeld worden,maar de Staat moet toch weer geen verheerlijkte politie-agent worden, die contracten oplegt. Twee sleutelwoorden noemt de Bisschop: solidariteit en subsidiariteit, met welk laatste hij bedoelt een beraming van de huishoudkunde zonder dat die in handen van de politieke staat komt.

Aan een feestontbijt vergaren zich de gasten na afloop, alvorens zij ten paleize van den Cardinaal-aartsbisschop verzamelen. Dezelfde morgen worden in de, als alle spiegelzalen, lelijke spiegelzaal van het royale presidentspaleis door Zijne Excellentie Dr. Grau San Martin ontvangen.

Hier heeft men een overzicht van de rechtszaal in Neurenberg. Rechts beneden staat de beklaagdenbank. In de voorste rij zitten v.l. n.r. Goering, Hess, Ribbentrop, Keitel en Rosenberg. In de tweede rij ziet men Doenitz, Raeder en Von Schirach. Voor de beklaagdenbank zitten de verdedigers.

Midden in de zaal aan de lange tafels heeft men de aanklagers en achter de balustrade de pers. Iedereen is voorzien van een hoofdtelefoon.

CURAÇAO

DE MUNTEN DIE INGELEVERD MOETEN WORDEN.

Voor degenen die in twijfel zitten over de in te leveren Nederlandse standpenningen en pasmunten zij hier vermeld, dat deze zijn: de zilveren rijksdaalders, de zilveren guldens en voorts de kwartjes, dubbeltjes, halve stuivers en centen waarop **niet** staat aangegeven dat zij „Munt van Curaçao" zijn.

FEESTAVOND VOOR DE ZUSTERS.

Ter ere van de Zusters-jubilaressen Soeur Stephana en Soeur Bathilde had gisteravond **een uitvoering** plaats in het Briontheater. Verschillende dans- en zangnummers werden opgevoerd en oogstten een groot succes. De avond werd geopend door Mevrouw Anna Henriquez Con met een hartelijk woord tot de jubilaressen. De leiding van de opgevoerde nummers rustte inhanden van Mejuffrouw Maria Luyando.

De zaal was overvol. Verschillende Paters en Soeurs woonden de uitvoering bij.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: C. A. Wolfschoon, kommies der belastingen 2de klasse, alhier, 2 weken vrijstelling van dienst en in aansluiting daarop 2 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst; F. E. Gijsbertha, kommies der belastingen 2de klasse alhier, 5 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst, met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; W. F. M. Lampe, Officier van Justitie, 5 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst met vergunning dit verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen; Mej. H. H. Delvalle, tijd. werkzaamgesteld ter Gouvernements-Secretarie van de 18de Januari 1946 tot en met de 21ste Januari 1946 verlof buiten bezwaar van den Lande met vergunning dit verlof in het buitenland door te brengen.

Werkzaamstelling: Mej. S. F. Parada bij de afdeling Sociale Zaken, Aruba; Mej. O. U. Nicolaas en Mej. A. E. Rijna ten Gezaghebberskantore op Bonaire; Mej. C. R. H. Monsanto ten Kantore van Landsradio- en Telefoondienst, alhier; Mej. V. Finies ter Administratie van Financiën: R. Mensing ter Administratie van Financiën.

Benoeming: Mej. E. J. van Rosberg, Mej. O. M. E. de Windt en E. Martis tot tijdelijk schrijfsters; F. G. Ranis tot tijdelijk tekenaar bij de Openbare Werken op Aruba; Mej. E. J. Lamping tot tijdelijk schrijfster en werkzaamgesteld ter Inspectie der Belastingen; Ch. S. Rafael en J. E. Richardson tot tijdelijk veldwachter, alhier; Mej. M. Tromp tot tijdelijk bode ten Ontvangerskantore op Aruba; G. J. Botterweg tot Hoofdinspecteur der Burgerpolitie; G. H. Raven sergeant-schutter tot vaandrig-schutter der Infanterie bij de Schutterij; Mr. I. C. Debrot tot commies in tijdelijke dienst en werkzaam gesteld ten Parkette van den Procureur-Generaal; O. R. Calmes tot tijdelijk veldwachter, alhier; Th. S. Kraff tot Secretaris van de Curaçaose Bank; Mej. A. A. van der Weert tot tijdelijk schrijfster bij de Landsradio- en Telefoondienst, alhier; W. Gorsira tot tijdelijk klerk en werkzaamgesteld ten Administratie van Financiën; W. F. M. Lampe tot notaris op Aruba.

Eervol ontslag aan: J. Jesurun, tijdelijk schrijver ten kantore van de Deviezencommissie, alhier, op zijn verzoek; E. C. Ossenkopp tijdelijk schrijver bij het Departement van Openbare Werken, alhier, op zijn verzoek; J. A. Peterson 1ste luitenant van speciale diensten bij de Schutterij alhier; H. W. H. van der Loos, tijdelijk assistent controleur bij de Dienst voor Economische Zaken op Aruba, op zijn verzoek; J. van der Elsen, Rooms-Katholiek Geestelijke van de 2de rang in tijdelijke dienst L. C. Kwartsz, notaris ter standplaats, Aruba, op zijn verzoek; W. F. M. Lampe, Officier van Justitie ingang 1 Juni 1946.

Bevordering: H. Emerenciana, sergeant der Infanterie bij de Schutterij tot sergeant-majoor der Infanterie bij de Schutterij.

Overplaatsing: Mr. I. C. Debrot, commies in tijdelijke dienst ten Parkette van de Procureur-Generaal naar het Departement Sociale en Economische Zaken, alhier.

In activiteit hersteld: Mej. E. Boom, tijdelijk werkzaamgesteld ter Gouvernements-Secretarie; Mej. E. Valencia, tijdelijk schrijfster ter Inspectie der Belastingen, alhier.

Eervol ontheven: E. Ch. J. M. van de Laarschot tijdelijk Kapitein der Infanterie van de functie van Compagniescommandant te Suffisant; G. J. Botterweg uit de betrekking van 1ste luitenant bij het Corps Militaire Politietroepen; Mr. L. A. L. Weeber van de leiding van de afdeling Sociale Zaken van het Departement Sociale en Economische Zaken; L. C. Kwartsz uit de functie van plaatsvervanger - hypotheekbewaarder en ijker op Aruba.

De Gouvernements-Secretaris.
F. J. J. Corver.

DE LIJST VAN DE P.A.A.

9 Januari 1946.

Vertrokken:

Naar La Guayra: P. C. Leon Prince, Fred Stark.

Naar Ciudad Trujillo: Ana Mercedes Garcia, Bienvenido P. Fiallo.

Aangekomen:

Van La Guayra: Need Seckel, Antonio Garcia.

Van Ciudad Trujillo: Ramon U. Camacho B.

Vis met de vissen — II.

Een goede duikbril is goud waard.

Veel ingrediënten zijn er niet voor nodig, en wat U nodig heeft kost niet veel. Zoals gezegd, is het blote oog onvoldoende om de onderwater-wereld te bekijken.

Wilt U zich tevreden stellen met een kijk van boven af, dan heeft U aan een kistje met een glazen bodem al genoeg. Voor mensen, die niet zwemmen, is dit reeds een pracht ding. Je roeit met een bootje over de koralenvelden, houdt het kistje naast de boot, en dat wordt dan een raampje in het oneffen watervlak, waardoor U tot op de bodem alles haarfijn kunt zien alsof er totaal geen water was. Nog iedere keer geniet ik van de uitroepen van bewondering, die nieuwelingen in het vak slaken, als ze voor het eerst van hun leven in de zee kijken. Zo'n kastje met glazen bodem heet een **zeekijker.** Er bestaan elders zelfs roeiboten met glazen bodem om toeristen meer op hun gemak van het zeeleven te laten genieten.

Maar ik geef U de verzekering, als U een paar keer gedoken heeft met een bril, dan laat U in het vervolg uw kijkkastje thuis. Ik heb een heel goede thuis staan, en daar blijft hij staan om er alleen vandaan te worden gehaald als anderen hem willen lenen. Het heeft voor, dat je ononderbroken kunt kijken: en met een bril op moet je telkens adem gaan halen. Het grote nadeel is echter, dat je alles van boven ziet. En nu zijn alle vissen het minst interessant en het minst mooi op hun rug. Allen hebben van boven een beschermende grauwe, donkere kleur. Je ziet van boven ook geen oneffenheden in het terrein. Een bodem vol geulen, heuvels en rotsen lijkt geheel vlak. En dan komt er nog bij, dat je met zo'n kijker erg gebonden bent. Je kunt niets in de verte zien aankomen. Je kunt niet vlug om je heen zien. Je kunt iets niet van dichtbij gaan bekijken, en krijgt altijd ruzie met je mederoeiers, die allemaal tegelijk door het kastje willen kijken, vooral als er een grote vis onder de boot door zwemt.

Nee, mijn kijker kunt U lenen, zoveel U wilt, ik geeft U de raad een duikbril op te zetten en met ons mee te gaan. Wilt U de vissen bestuderen, dan moet U vis worden, met hen meezwemmen en hun vriendschap trachten te winnen. U geniet tienmaal meer.

Er zijn twee soorten brillen. Een, die er uit ziet als een stofbril en een ander die één groot glas heeft voor beide ogen plus de neus. Als U veel duikt zult U zeker op de duur aan de eerste soort de voorkeur geven. De beste kwaliteit zijn de zelfgemaakte. U neemt een hose-buis van een auto, en snijdt daar twee stukjes van af, die aan een kant precies Uw oogkassen afsluiten. Aan de andere kant snijdt U wat gummi uit, zet er glaasjes van een goedkope stofbril in, en snoert die met een koperdraad of metaalbandje rond de buis vast. Ze worden verbonden en er wordt een reep van een auto binnenband aan bevestigd om het gevalletje op Uw hoofd vast te zetten. Heeft U slechte ogen, dan gebruikt U er uw eigen brillenglazen voor. Alles moet stevig vast zitten en vooral precies passen. De afstand tussen oog en glas moet zo klein mogelijk zijn waarvoor, dat zullen we verderop wel zien. Om de gummi goed te houden, kunt U uw bril het best bewaren in een blikken trommeltje waar een open flesje petroleum in staat. De petroleumlucht houdt de gummi lenig en er komen geen barsten in.

Voor een grote bril gebruikt U het best een stuk van een vrachtauto-binnenband. Deze brillen zijn gemakkelijker solide te maken.

Een goede raad: besteed veel zorg aan het vervaardigen van een bril en bewaar hem goed, want het is het voornaamste wat U nodig heeft. En mankementen als lekken en niet-passen kunnen een hele duiktocht bederven. Bovendien is het stuk gaan van een bril, als je midden tussen de koralen zwemt of in gevaarlijke omstandigheden verkeert, heus niet iets wat je op je gemak stelt! In een woord: een goede duikbril is goud waard. O ja, daar vergeet ik nog wat. Heeft U een grote bril, dan behoort U zich voor het duiken te scheren. Niet, dat de vissen daar zozeer op gesteld zijn, maar een stoppelsnor verhindert het goed afsluiten, en U krijgt water binnen.

Vervolgens moet U een harpoen meenemen. Wilt U leren jagen, dan maakt U een grote van een meter of twee lang. De helft een houten steel, de andere helft een stuk betonijzer waaraan een punt met weerhaak. Ik jaag nooit, ga altijd met een klein harpoentje van nog geen meter de zee in. Ook is het raadzaam een mes in een **schede mee te nemen.** Je steekt dat gewoon in je zwembroek. Ook dit mag U niet verontrusten; U behoeft er geen haaien mee te lijf te gaan. Dat wordt verderop wel duidelijk. Dan is nog zeer gemakkelijk een paar gummischoenen, om uw voeten te beschermen tegen schrammen en infecties. Vooral in het begin zult U zich nog wel eens stoten. Slechte kwaliteit schoentjes zijn in een paar keren totaal op, ze slijten en laten los.

Een biezondere zwemmer of duiker of waaghals, behoeft U in het geheel niet bang te zijn. We gaan geen gekke dingen uithalen, we gaan met verstand de natuur bewonderen. De techniek van zwemmen, duiken en zwerven tussen koraalpartijen is niet met een beschrijvingtje te leren. Het is een kwestie van een beetje oefenen, het komt van zelf. Ik zou het zelf niet allemaal precies weten te vertellen hoe we nu vlak over de bodem zwemmen of achteruit manoeuvreren. Als de liefde voor het natuurschoon er maar is, dan leert U het gauw genoeg. Natuurlijk moet U niet bang zijn voor een schrammetje, dat is een echte natuurliefhebber nooit.

En nu gaan we de zee in.

STATEN VAN CURAÇAO.

Vergadering op Donderdag, den 10n. Januari 1946, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWEPREN:

1. Ingekomen stukken.

2. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van de „Algemene Verordening I.U. & D. 1908" (P. B. 1908 No. 33))1945-1946-15).

3. Ontwerp - landsverordening tot aanvulling van de lands-verordening tot inschrijving van arbeidskrachten 1945" (P.B. 1945 No. 106) (1945-1946-25).

4. Ontwerp-landsverordening tot aanvulling van het Reglement op het Notaris-ambt in Curaçao (1945-1946-19).

5. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van alle bestaande landsverordeningen bij welke gesproken wordt van (De Directeur van) het Departement Accountantsdienst, sociale en Economische zaken en/of van het (Hoofd van het) Bureau voor Sociale en Economische zaken (1945-1946-12).

6. Verslag van de eerste vaste commissie uit de Staten omtrent de ontwerp - landsverordening houdende oprichting van een rechtsschool te Willemstad op Curaçao. (1945-1946-17).

7. Idem omtrent de ontwerp-landsverordening tot het vaststellen van enige regelen voor de demobilisatie van de schutterijen die in verband met de buitengewone oorlogsomstandigheden onder de wapenen zijn geroepen en gehouden (1945-1946-29).

8. Idem omtrent de ontwerp-landsverordening tot het vaststellen van enige regelen voor de demobilisatie van Vrijwilligerskorpsen (1945-1946-30).

9. Idem omtrent de gouvernements-missive dd. 20 November 1945 betreffende uitbreiding van de militaire politie, niet zo lang gelden in de afdelingen besproken.

10. Verslag van de 2de vaste commissie uit de Staten omtrent de gouvernements-missive dd. 23 November 1945 No.9243 over het nieuw vliegstationgebouw op Aruba.

11. Idem omtrent den brief dd. 29 Nov. 1945 van het Hoofd van den Regeringspersdienst alhier over de Aneta-berichten.

12. Idem omtrent de verzoekschriften dd. 28 November en 29 November j.l. resp. van de douanebeambtenaren Evensberg en zeven anderen, en van de kommiezen der belastingen 1e klasse B. Jandroep, R.E. Monsanto en C.E. Loos alhier over hunne promoties.

13. Benoeming commissie voor onderzoek van de geloofsbrieven der gekozen leden.

Willemstad 4 Januari 1946.

De Griffier.

G. J. Ferguson.

Het Gelovig Frankrijk.

Wat is er van gebleven ?

Nog altijd zijn het de oude torens van de grijze eerbiedwaardige kerken, die het Parijse stadsbeeld beheersen. Maar waar zijn nu de menigten, die bij het uitbreken van de oorlog de bedehuizen opzochten en spontaan neerknielden, de massa's, die met uitgestrekte armen op de trappen van de Sacré Coeur lagen te bidden?, aldus schrijft de Maasbode.

Toen vlamde eenmaal weer de oude, diepe vonk op die smeult in de Franse volksziel; toen ook was de offervaardigheid, zonder welke iedere godsdienstige beleving ijdel is, spontaan en algemeen. Is het om deze reden dat Parijs geheel gespaard bleef en is hier de verklaring te vinden, waarom nagenoeg alle Franse kathedralen ongedeerd bleven? Dit behoud is niet alleen voor Frankrijk een weldaad maar voor de gehele Westerse beschaving.

Zal het Franse volk zich deze weldaad waardig tonen?

De klacht over de geringe Godsdienstige beleving en het zedelijk verval is algemeen.

De vreemdeling die bij dag of nacht de Sacré-Coeur betreedt en daar voortdurend een knielende mensenschaar ziet bij een onafgebroken expositie van Ons-Heer, vermoedt waarschijnlijk niet dat dit een hoge uitzondering is in het godsdienstig leven daarginds. Het is een symptoom van de intellectuele, religieus-voelende élite, waarop de hoop van het-Frankrijk-van-morgen nog is gevestigd.

Zoals de Sacré-Coeur zelf als een eiland temidden van de „poel des verderfs": Montmartre, ligt, zo handhaaft een gering deel van het Franse volk oude traditie van geloof, offervaardigheid en eer.

Ik pleeg, Frankrijk bezoekend, in de banlieue van Parijs bij een oud vriend, die pastoor is van vier miniatuur-parochies, te vertoeven. De dorpen schijnen er uitgestorven.

Des ochtends om tien uur ziet men enkele mensen in de straten, hier en daar speelt een kind op een erf of op de stoep van een woning. Rond de uren van het middagmaal roert zich geen sterveling; daarna leeft de dorpsgemeenschap enkele uren op tot het ondergaan van de zon, en dan keert een volkomen rust terug tot de volgende dag... Is dit het begin van een doodsslaap?

Achter deze stilte namelijk gaat een groot kwaad schuil: het kwaad der ontvolking van Frankrijk, het kwaad der kinderbeperking, waaraan ieder volk, óók een sterk volk als het Fransse, ten onder moet gaan.

Des Zondags, als de Hoogmis wordt „gecelebreerd", waren enige jaren geleden twee vrouwen en zes kinderen de enige aanwezigen; thans na harde „missie-arbeid" is het resultaat: twee mannelijke en acht vrouwelijke gelovigen benevens een twaalftal kinderen.

De kerk, een monument uit de dertiende eeuw met een prachtige Gothische klokkentoren, was volkomen in verval, maar de staat, aan wie de zorg voor onze monumenten is toevertrouwd laat al gedurende zes jaren twee vaste werklieden al maar herstelwerk doen, hetgeen prompt van 10 tot 16 uur geschiedt... In een der andere parochies, waar deze gewichtige arbeid door het „Ministère des Beaux-Arts" niet nuttig werd geoordeeld, zakte dezer dagen, juist vóór de aanvang der hoogmis, een gewelf in elkaar!

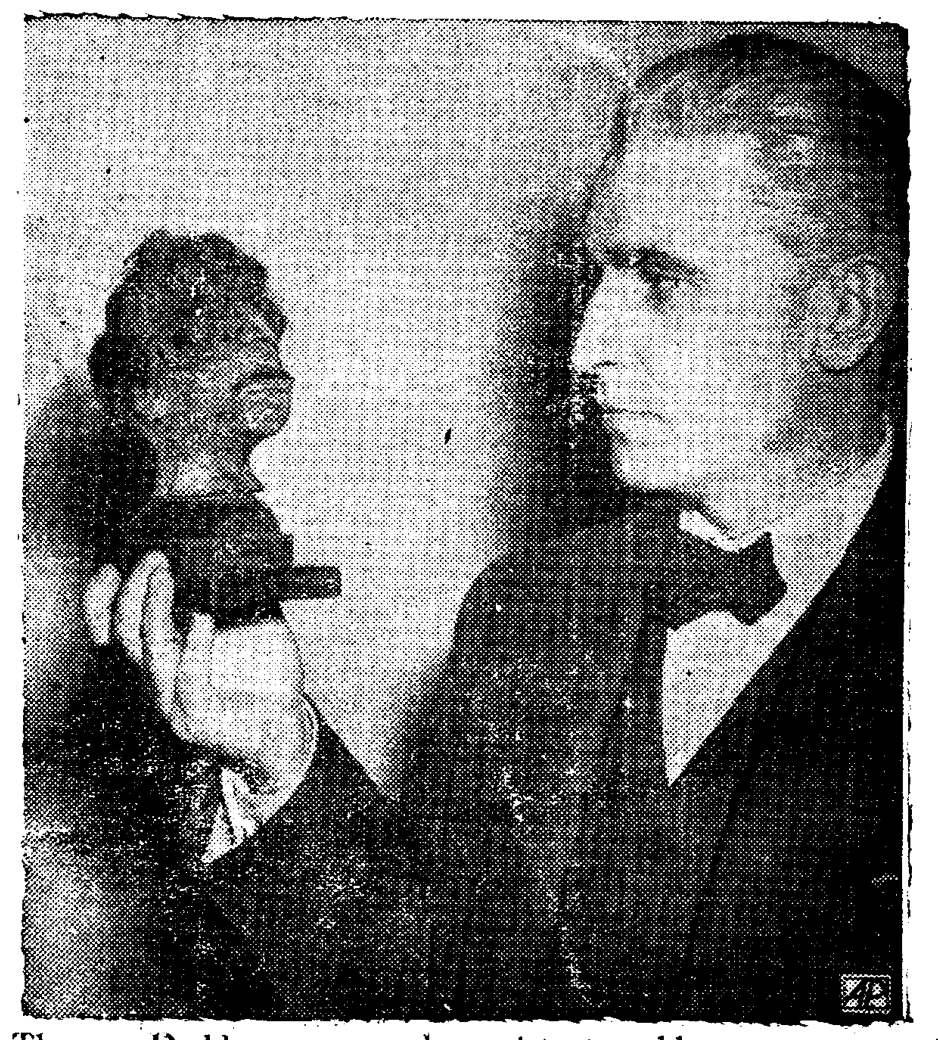
Kunstmatig dus, zou men kunnen zeggen, worden de bouwwerken der sterke middeleeuwen voor ruïne gevrijwaard; kunstmatig eveneens wordt het Franse volk nog voor ondergang behoed. Horen we de statistieken, of slaan we de doop- en trouwboeken na, dan zeggen enkele bladzijden alles: in vier jaar tijds stierven in genoemde vier parochies honderd en tien personen; er waren twintig geboorten en zes huwelijken. Van de kinderen werden de meesten vroeg of laat gedoopt en van de zes huwelijken werden er twee ingezegend. Daarentegen werden van de 110 doden er meer dan negentig kerkelijk begraven.

De verklaring van dit laatste is gelegen in de traditie, een onuitroeibaar beginsel der Franse volkspsyche. Daarom zijn zowel de 1e Communie als de Laatste Sacramenten, waaraan iedere familie bijna vasthoudt als gold het een erfstuk, enerzijds uitvloeisels van een latente godsdienstige overtuiging, anderzijds van een gehechtheid aan het geestelijk bezit van het voorgeslacht met Franse eer en nationaliteit ten nauwste verbonden.

Ondanks alles zijn er toch lichtplekken aan deze duistere horizon: de milddadigheid beleeft in vele centra van Frankrijk en vooral in Parijs hoogtepunten onder de dekmantel van eenvoud en bescheidenheid. Uit de verkiezingen bleek, dat het katholieke jeugdwerk niet zonder vrucht bleef.

Dan is Frankrijk nog altijd het land, dat met ons vaderland het grootst aantal missionarissen voorbrengt. En ten slotte was het en is het het land gebleven van ... de heiligen. Heiligen lopen er in Parijs rond in achterbuurten en langs boulevards met versleten, groene togen; vele zijn de priesters en men herkent hun vergeestelijkte gelaatstrekken, die deze woestijn van geestelijke armoede doortrekken als „andere Christussen", en de kruisbalk dragen van een alles opofferend leven.

In zulk een land is alle hoop nog niet vervlogen!

Thomas Dodd, een van de assistent-aanklagers namens de Verenigde Staten op het proces te Neurenberg, houdt een verschrompeld mensenhoofd in de hand, dat hij liet zien als bewijsstuk van de wreedheden in de Duitse concentratiekampen.

NEDERLAND

STARKENBORGH.

In officiële Nederlandse kringen gaat het grucht dat Jhr. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer benoemd wordt tot Nederlands ambassadeur te Parijs.

HET SCHAAKTOURNOOI TE HASTINGS.

Euwe en Prins speelde remise waardoor Euwe op de vierde plaats komt met 6 gewonnen en drie verloren partijen, terwijl Prins op de 7e plaats staat met 4½ gewonnen en 3½ verloren partijen.

Tarakower is door een schitterende overwinning op Denker op de eerste plaats gekomen met 7 gewonnen en 1 verloren partij. Ekstroem heeft Sergeant verslagen en bezet daardoor de tweede plaats met 7 gewonnen en twee verloren partijen terwijl Steiner Mieses verslagen heeft en daardoor op de derde plaats komt met 6½ winst en 3½ verliespunten.

EUWE HOGER.

Prins verloor van Tartakower. Euwe sloeg Sergeant. Euwe komt nu met Denker en Steiner in aanmerking voor de derde plaats en Prins voor de vierde. (Aneta)

SCHEEPSTIJDINGEN.

De „Loppersum" vertrok op 3 Januari uit Galveston naar Hamptonroads.

De „Java" vertrok op 2 Januari uit Charleston naar Trinidad.

De „Van der Helst" vertrok op 3 Januari uit New Orleans en kwam op 5 Januari te Galveston aan.

De „Van Honthorst" kwam op 3 Januari te Houston aan, komende van Rotterdam.

De „Fort Oranje" vertrok op 4 Januari uit Charleston naar Antwerpen.

De „Terborgh" kwam op 7 Januari te New York aan komende van Rotterdam.

De „Benkalis" vertrok op 5 Januari uit New Orleans naar Zuid Afrika.

De „Vermeer" vertrok op 6 Januari uit New Orleans naar Kaapstad.

DE HEROPENING VAN DE BEURS.

De heropening van de Beurs te Amsterdam werd Maandag door een record aantal makelaars bijgewoond ondanks het feit dat de handel nog beperkt blijft tot binnenlandse effecten en staatspapieren en slechts fondsen gebruikt mogen worden afkomstig van giro-rekeningen. De nominale waarde van de verhandelde effecten bedroeg 800.000 gulden waarvan 700.000 gulden gevormd werd door Staatspapieren. Er werden goede prijzen gemaakt terwijl de vraag het aanbod overtrof omdat algemeen het verlangen bestaat om de bevroren fondsen om te zetten in effecten die rente opbrengen. Het was moeilijk om de noteringen te verkrijgen, welke noteringen vastgesteld werden door beroeps effectenhandelaars die de gehele dag zelf gehandeld hadden en tenslotte de vraag en aanbod positie vaststelden. Terwijl de Beurs geopend was, was het onmogelijk om noteringen van industriële aandelen te verkrijgen. In provinciale en gemeente obligaties werd weinig gehandeld. (Aneta)

NATIONALE COMMUNISTISCHE CONVENTIE.

Maandag werd te Amsterdam in het concertgebouw de nationale conventie van de communistische partij geopend. Het is de eerste conventie van een politieke partij sedert de bezetting.

DIEFSTALLEN.

Maandag werd in „Trouw" bekend gemaakt dat 3 officieren van het Canadese leger werden gearresteerd in verband met onregelmatigheden betreffende het toezicht op de schadevergoeding in Nederland door het Canadese leger. Volgens een mededeling welke Vrijdag gedaan werd door het Canadese opperbevel, zouden zij zich schuldig gemaakt hebben aan diefstallen op grote schaal van particuliere auto's en enkele waardevolle schilderijen die aan Nederlanders toebehoorden.

MISSIONNARISSEN IN NEDERLANDS INDIË.

De Jezuïten.

Bij het provinciaat der Paters Jezuïeten is bericht binnen gekomen van het overlijden van Pater J. van Rijckevorsel in Nederlands-Indië. Waarschijnlijk is ook Pater J. Sevink overleden.

De Paters F. van Rijckevorsel en J. ten Berge bevinden zich aan boord van de „Tarakan" op weg naar Indië.

Broeders der Onbevlekte Ontvangenis.

Van de Broeders der Onbevlekte Ontvangenis zijn er in het afgelopen jaar 7 in het interneringskamp te Bandoeng gestorven. Hun zes huizen in midden-Java zijn alle leeggeplunderd, bijna al hun scholen zijn in beslag genomen. De ongeveer 70 Broeders werden door de Japanners uit verschillende plaatsen van midden-Java naar kampen in Oost-Java gevoerd. In de Zomer van 1944 werden zij overgebracht naar Bandoeng, waar er tengevolge van ondervoeding en dysenterie, gelijk reeds gezegd 7 stierven. Het zijn de Broeders Heijnen (Maastricht), Eyck (Heerlen), Willems (Nijmegen), Maas (Amsterdam), Planken (Den Haag), Mandigers (Helmond), Collignon (Schiedam).

HERLEVING VIS-EXPORT.

Een zending haring die binnenkort naar Luxemburg uitgevoerd zal worden betekent de herleving van de Nederlandse vis-export.

Het zal de eerste haring zijn die sedert de bevrijding uitgevoerd wordt. (Aneta)

DOORVOER VAN STEENKOLEN.

Binnenkort zal te Rotterdam voor doorvoer 100.000 ton steenkolen uit het Ruhrgebied aangevoerd worden; hiervan is 65000 ton bestemd voor Noorwegen terwijl de rest van Frankijk gaat.

MUSEUM VOOR SCHILDERKUNST TE MAASTRICHT.

Onlangs werd de voormalige Bonnefanten-kerk te Maastricht officieel als museum voor schilderkunst in gebruik genomen. Er is een collectie bekende doeken uit het Haagse Gemeentemuseum, waaronder verscheidene werken van Vincent van Gogh, Breitner, enz. ten toon gesteld.

Na Heerlen heeft eindelijk dan ook Maastricht zijn vaste expositieruimte gekregen. Reeds lang waren de Maastrichtenaren jaloers op de prachtige ruimten, die het moderne Heerlense raadhuis aan oude en nieuwe meesters bood, hetgeen vooral bleek ter gelegenheid van de herdenkingsexpositie van een van Maastrichts grootste zonen, Henri Jonas. Terecht heeft het gemeentebestuur van Jonas' geboortestad destijds opgemerkt, dat niet Heerlen, maar Maastricht het initiatief tot deze expositie had moeten nemen.

Eerlijkheidshalve moet echter worden gezegd, dat niet het Maastrichtse gemeentebestuur, doch een particulier het initiatief genomen heeft. Het was Charles Eijck, wiens oog het eerst gevallen is op de voormalige Bonnefantenkerk, die als een vergeten bouwval in het Maastrichtse stadsbeeld prijkte. Aanvankelijk heeft het gemeentebestuur zelfs geweigerd hem bij zijn plannen behulpzaam te zijn en hem financieel enigermate te gemoet te komen. Hij heeft toen de gehele Bonnefantenkerk als atelier gehuurd en is alleen aan het werk gegaan.

Onbeschrijflijk was de wanorde, die er heerste. Het gebouw zat volgepropt met meubels en huisraad, van N.S.B.-ers in beslag genomen. Het aantal spinnen, die hier een vaste woonplaats hadden is op 20.000 geschat. Eerst heeft Charles Eijck de bovenverdieping voor zichzelf tot atelier ingericht. Daarna is hij, geholpen door Daan Wildschut, beneden met de grote schoonmaak begonnen. Twee schilders hebben hier maanden lang gezwoegd als metselaar, opperman en stukadoor.

Toen zag het gemeentebestuur dat hiervan iets te maken was en heeft zich voor het geval geïnteresseerd. Het resultaat werd Zaterdagmiddag den Maastrichtenaar getoond. Zij waren zeer verwonderd, dat van hun oude Bonnefantenkerk, meer bekend onder de naam van Bonnefantenkazerne naar de laatste bestemming, die het gebouw op het einde der vorige eeuw had, zulk een prachtige expositieruimte gemaakt is. (De Volkskrant)

RUIMERE GEZICHTSKRING VEREIST.

Door kolonel I. Baasbeck, hoofd van de afdeling Inspectie van Rapwi, werd gewezen op de noodzakelijkheid om Nederlandse Indische studenten in de gelegenheid te stellen hun gezichtskring te verruimen door reizen naar Verenigde Staten, Groot Brittannië en Nederland te ondernemen. (Aneta)

ONTBERINGEN EN BEDREIGINGEN.

De correspondent van New York Times deelde mede dat Generaal Christison in een omzendbrief gevraagd heeft zich beter rekenschap te geven van de ontberingen welke onder de Japanse bezetting verduurd moesten worden en van de bedreigingen waaraan men onder de heersende omstandigheden op Java nog steeds bloot staat.

Reddingsploegen staan nabij de ingang van een mijn in Kentucky waar dertig of meer mannen als gevolg van een ontploffing worden opgesloten. Slechts enkelen werden gered.